

Romanitatea orientală. Așezarea slavilor la sudul Dunării

1. Romanitatea orientală (**sau răsăriteană; se referă la populația romanizată din sud-estul Europei*)

- în sec. III s-a produs **retragerea aureliană** (271/275) care a fost **cauzată** de atacurile repetate ale **migratorilor** și de criza generală a Imperiului roman (**vezi harta p. 39**)
- romanii au retras armata și administrația
- au rămas pe loc majoritatea civililor daco-romanii
- romanii au păstrat **Dobrogea** până în **602** care va intra ulterior sub stăpânire bizantină până în **sec. al XIII-lea**
- **viața urbană a decăzut**
- autohtonii romanizați s-au retras în zone rurale ferite și s-au organizat în **obști sătești**
- unii împărați romani revin temporar cu stăpânirea în zone din nordul Dunării: (**vezi harta p. 38**)
  - DIOCLEȚIAN (284-305) reorganizează provincia Schtya Minor în Dobrogea
  - CONSTANTIN CEL MARE (306-337) ridică podul peste Dunăre între Sucidava și Oescus, dar și **limesul “Brazda lui Novac”**
  - IUSTINIAN (527-565) a refăcut fortificațiile de pe linia Dunării

2. Așezarea slavilor la sudul Dunării

- s-a produs mai ales după **602**
- a determinat împărțirea romanității orientale în două:
  - **nord-dunăreană** – din care se formează poporul și limba română
  - **sud-dunăreană** – izolată, va dezvolta dialectele limbii române: *meglenoromân, istroromân, aromân /macedoromân*
- la nordul Dunării slavii au fost **asimilați de autohtonii romanizați**
- au lăsat **influențe** în limba română:
  - **toponime:** Bran, Predeal
  - **hidronime:** Ialomița, Bistrița, Dâmbovița
  - **antroponime:** Radu, Vlad, Bogdan